გაზეთი ღირს

თოვე			თან.	ც.	თოვე			თან.	ც.
12	.	.	10	—	6	.	.	6	—
11	.	.	9	50	5	.	.	5	50
10	.	.	8	75	4	.	.	4	75
9	.	.	8	—	3	.	.	3	50
8	.	.	7	25	2	.	.	2	75
7	.	.	6	50	1	.	.	1	50

ცალკე ნომერი—ერთი შაური

ივერია

აზეთის დასაკვეთად და კერძო განცხადებათ დასაბეჭდად უნდა მიმართონ: თვითონ რედაქციას, კუკია ში, ავშნელის ქუჩაზედ, გარანცოვ ძეგლის პირდაპირ, თავ. გრუზინსკისეულს სახლებიც წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების განცელიარიას, სათავად-აზნაურო ბანკის სახლებში, სასახლის ქუჩაზედ.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპეიკი.

1877—1893 საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი 1877—1893

„ივერია“

გამოდის 1893 წელსაც იმავე პროგრამით, როგორც აქამდე.

ვისაც ჯსურს დაიკეთოს გაზეთი ამ 1893 წლისათვის, მივმართოთ.

ტფილისში: ა) თითონ რედაქციას, ნიკოლოროზის ქუჩაზედ, ვარანცოვის ძეგლის პირდაპირ, თავ. გრუზინსკისეულს სახლებში, № 21; ბ) „ქართველოს შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ განცელარიას, სასახლის ქუჩაზედ, თავად-აზნაურთა საადგილ-მამულო ბანკის ქარავასლის გასულერეაში.

ტფილისის გარედ მცხოვრებია უნდა დაიბარონ გაზეთი შემდეგის ადრესით:

Тифлисъ. Въ редакцію грузинской газеты „ИВЕРІЯ“.

რედაქცია ამისათვისვე აცხადებს, რომ იგი გაზეთის გაგზავნას გამო ხასუხის მეგებულ ოქნება მარტო იმ სელის-მოწერთა წინაშე, ვინც გაზეთის დაკეთისათვის ხუდრს ფულს პირდაპირ რედაქციაში და ან „წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ განცელარიაში წარმოადგინს, ანუ გამოგზავნის.

ჩულურეთის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიაში ამ ჟამად იატაკსა სცვლიან და ეკლესიაში დასაფლავებულთა საფლავების ქვება ყრილ იქმნება. ამიტომ სთხოვენ მიცვალებულთა პატრონთ, მარმადლის ქვები წარდგინონ ზედ წარწერით, უბრალო ქვების მაგივრად. (3—3)

ტფილისი, 19 აგვისტო

გერმანიასა და რუსეთ შორის ატეხილმა საბაჟო ომმა უკვე მოიტანა თავისი მწარე ნაყოფი. სულ ორი-სამი კვირაა, რაც ეს საშინელი ეკონომიური ომი ასტუდა და მწერლობამ ადარ იცის, რა ჭქნას, რა მოაგვაროს, როგორ აიცილოს თავიდამ მისი მრისხანე და დამდუშველი შედეგი. ყურნალ-გაზეთობას შირზე მარტო საბაჟო ომი აკერია, სხვა შინაური და საგარეო საქმეთათვის ვედარ მოუცლია, თავს არიდებს და გაკვრითაც-კი ადარ ლაპარაკობს. ასე გასინჯეთ, ბასრ-ყლანჭებიან ხოლერასაც-კი ადარ აქცევენ ყურადღებას, თუმცა ეს უმზგავსი სტუმარი შარშანდელზე ნაკლებ არა მუსრავს რუსეთის მკვიდრსა. მარტო ზოდოლის გუბერნიაში ავად გამხდარა ორი კვირის განმავლობაში ხოლერით 1178 კაცი და გარდაცვლილა 423. მაგრამ, ვიმეორებთ, ეს უბედურება არავის ადონებს, მხოლოდ საბაჟო ომი და გერმანიის საზღვრის დაკეტვა გახდა ყოველ მამულიშვილისთვის საზრუნავ-საფიქრებელი და დამამონებელი.

ან-გი რას იზამ, რომ არ დადონდები, პური და საზოგადოთ ხორბალია რუსეთის სიმდიდრის ერთად-ერთი დაუშრეტელი წყარო, მითი იდგამს სულსა, იცვამს, იხურამს და იხდის მრავალ-გვარ ხარჯსა: სახელმწიფოსა, საეროსა, საქალაქოსა, ოჯარისა და სხვა. 1890 წ. რუსეთმა გერმანიაში შეიტანა 416 მილიონი ფუთი, ფერებული 338 მილიონი მანათად. სამ ზედი-ზედ დიდ მოსავლიან წელს 1887, 1888 და 1889 რუსეთი ექსპორტ მილიონ ფუთზე მეტსა ჭყიდდა გერმანიაზე ყოველ წლივ. ასე გასინჯეთ, მოუსავლიან წლებში, როდესაც შინ შიმშილით კუჭი უხმებოდათ, მრავლად გაიტანა ბაზარში რუსეთმა ხორბალი: 1891 წელს 389 მილიონი და 1892 წ. 195½ მილიონი ფუთი.

მწერლობაზე ნაკლებ მთავრობა არა ზრუნავს, რომ პურის ფასმა არ დაიწიოს და მით არ დაიდუშოს სულით-ხორცამდე მიწად მომქმედი. წელს რუსეთში უხვი მოსავალია, სულ ცოტა ხუთს მილიონ ფუთს გაიტანდა რუსეთი გასასყიდად. სად წაიღოს რუსეთმა ამოდენა მოსავალი, სად გადაჭყაროს, როგორ მოაწყოს საქმე, რომ პურის ფასი არ დაეცეს, არ დაზარალდეს მხვნელ-მთესველი? საქმის ვითარება მერე ეხლა, ამ შემოდგომაზე, ერთიორად მწვავდება, რადგან ფული მომეტებულად სწორედ ამ დროსაა საჭირო. დიდ მემამულეს ბანკში აქვს შესატანი, გლეხს სახელმწიფო ხარჯი აქვს გასასტუმრებელი. წარსულ კვირას კიევს შეიარეთ 200-მდე მემამულე და გადასწყვიტეს მოახსენონ თავიანთი გაჭირვება იქ მიბძანებულ სახელმწიფო ქონებათა და ხვნა-თესვის მინისტრს ა. ს. ერმოლოვს, რომელმაც ყურადღებით მოისმინა მათი სარიგარი და დაჭვირდა, ყველაფერს ვიღონებთ, რაც-კი შეიძლება კრიზისის ასაცილებლადო.

კერძო მემამულეთა უთხოვნელადაც მთავრობა კარგადა ჭხედავს, რა გაჭირვებაში ჩაჰგდო ერი საბაჟო ომმა და სცდილობს ხვედრი შეუმსუბუქოს მკვიდრთ და თითონაც არ იზარალოს. ამისთვის დაარსდა კომისია ფინანსთა მინისტრის ამხანაგის ანტონოვიჩის თავმჯდომარეობით, რომელსაც დაევალა იდონოს რამე, რომ პურის ფასმა არ დაიწიოს. ბ-ნი ანტონოვიჩი ცნობაში ეწერა დაინიშნა მინისტრის თანაშემწედ, წინად კიევის უნივერსიტეტის პროფესორად იყო და ცნობილია რა. გორც დახელოვნებული პოლიტიკოს-ეკონომი. ბ-ნმა ანტონოვიჩმა მოიწვია კომისიაში მრავალნი სახაზინო პალატათა გამგებელნი, საერო გამგეობათა თავმჯდომარენი, პურის მოვაჭრენი და მცოდნე კაცნი. კომისიას ჯერ-ჯერობით ერთი კრება ჭქონდა და სხვათა შორის დაუდგენია: გაუადვილოს ფულის სესხი როგორც სახელმწიფო, აგრეთვე კერძო ბანკებს, რომ ბანკებმა გირაოდ მიიღონ მოსავალი, და აცდენ დაგირავებულ მამულის ბეტრონთ ხვედრ ფულის შეტანა ბანკებში, შეუმსუბუქონ და დაიცალონ აგრეთვე დროებით გლეხებს ხარჯის შეტანა, შეივსოს დაცარიელებული სოფლის პურის მადაზიები, ნება მიეცეთ გლეხებს საერო გადასახადი შეიტანონ პურით და სხვ.

გაზეთები ლაპარაკობენ კიდევ, ვითომ უმთავრეს საინტენდანტო გამგეობას სურს იყიდოს პირდაპირ მხვნელ-მთესველთაგან ოცდა-ათი მილიონი ფუთი ჯარის გამოსაკვებადო. რა თქმა უნდა, მთავრობის მზრუნველობა უმნიშვნელოდ არ ჩაივლის, მაგრამ ზემოდ ჩამოთვლილი დონისძიებანი გაჭირვებას თავიდან ვერ მოაშორებს რუსეთს. ვსთქვათ, ერთბაშ გლეხობამ ხარჯი პურით მისცა. ჯერ ეს ერთი, ამოდენა პურს სად შეინახამს ერობა. მეორე, მასწავლებელს, ექიმს ჯამაგირი ფულად უნდა აძლიონ, როგორ და საიდან გააჩენენ ფულს? ან თვით გლეხი საიდგან იშოვის ფულს შინაურ საჭიროების გასასტუმრებლად, ჭალამნები, მარილი, სანათი ხომ უნდა იყიდოს. უფრო მოუხერხებელია ფულის სესხება ბანკიდამ იმ წესით, როგორც კომისიას განუზრახვიათ. ხორბალი ცნობაში უნდა მოიყვანოს ბანკის აგენტმა, ამის შემდეგ ბელეს დაბეჭდავს და შემდეგ ფულს გაასესხებენ. მერე სადაა უცბად იმდენი აგენტები, რომ ყველას მოთხოვნილება დააკმაყოფილონ, ან იმოდენა ჭურჭელი, რომ აუარებელი პური დიდის ხნით შეინახონ?

ცხადია, ვერც ერთი ზემოდ დასახელებული ღონე კრიზისს თავიდან ვერ აიცდენს რუსეთს. ერთად ერთი სამუალება სასურველი და მართლაც მარგებელი—საბაჟო ომის მოსპობაა და რაც მალე მოხდება მით, უფრო სახეირო იქმნება.

რუსეთზე ნაკლებ არც გერმანია შეაწუხა საბაჟო ომმა. მრავალი ფაბრიკა დაიკეტა, მრავალი მოვაჭრე გაკოტრდა, მრავალი მუშა უსაქმოდ დარჩა და დადუშა. გამოსაცნობად ძნელი მხოლოდ ისაა, ვინ პირველი მოიხრის თავს, ნივთიერად დონიერი გერმანია, თუ რუსეთი.

ისკანდერ

ოფიციალური ცნობა ხოლერის შესახებ

აგვისტოს 18-ს, დილით, მიხეილის საავადმყოფოში სულ ხუთი ხოლერით ავადმყოფი იყო.

ოთხშაბათს, აგვისტოს 18, ტფილის'ში ხოლერით ავად გახდა კიდევ ექვსი კაცი და იმავე დღეს ოთხი გარდაიცვალა.

მიხეილის საავადმყოფოში მოიყვანეს ოთხი ხოლერით ავადმყოფი: 1) პოლიციის მერვე ნაწილიდგან ეჩმიაძინის მაზრის მცხოვრებელი დანა აკოფოვისა, თავის ექვსის წლის შვილით 2) ამბარცუმ აკოფოვთურთ, რომელიც სცხოვრობდა პანასევიჩის ქუჩაზე, არაქელოვის სახლში. დანანა აკოფოვისა წინა დღეს გამხდარა ხოლერით ავად, ხოლო შვილი-კი ამ თვის 18-ს. 3) პოლიციის მეხუთე ნაწილიდგან ტატო აზიზიშვილი, (ბაგრატიონის ქუჩა, მაღალაშვილის სახლი № 9) და 4) პოლიციის მეცხრე ნაწილიდგან დანიელ მელენტიევი, (მიხეილის ქუჩა, სახლი № 44).

ამათ გარდა მიხეილის საავადმყოფოში მესამე პალატაში ხოლერით ავად გახდა პავლე ანდრეევი, რომელიც კარგა ხანია სტომაქით იყო ავად. ანდრეევი მაშინვე გადაყვანეს ხოლერით ავადმყოფთა განყოფილებაში, სადაც იმავე დღეს გარდაიცვალა.

აგვისტოს 18 მიხეილის საავადმყოფოში, პეტრე ანდრეევის გარდა,

ფელეტონი

სიტყვა,

თქმული სააზნაურო სკოლის საზოგადოების წლიურ კრებაზედ 30 აპრილს 1893 წელსა

(შემდეგი *)

იქნება ბევრმა ქართველმა გაათოოს გიმნაზია და ამ სარგებლობამ შეავსოს ყოველი სხვა ხარვეზი? მივმართოთ განათლების მინისტრის წლიურს ანგარიშებს და ვცნათ, რამდენი ასრულებს იმპერიაში კლასიკურს გიმნაზიასა? ეს ანგარიშები ჰმოწმებენ უტყუარს ფაქტსა, ძლიერ სამწუხაროსა და მეტად საგულისხმიეროსა. თორემ ნუ იტყვით —ასს გიმნაზიელში სრულს კურსს გიმნაზიისას ასრულებს შეუგულს რუსეთში მხოლოდ ხუთიდგან შვიდამდე, და განაპირა ქვეყნებში ორიდგან ოთხამდე. ასე რომ გიმნაზიები წარმოადგენენ მდინარეებსა, რომელთაც თავისი ვეებერთელა წყლიდგან მხოლოდ რამდენიმე ცვარი შეაქვთ ზღვაში. ადვილი მისახდომია, რად ასრულებს შიდა რუსეთში თითქმის ერთი-ორად მეტი, ვიდრე განაპირა პროვინციებში. ეს განსხვავება იმაზედ არის დამოკიდებული, რომ რუსები უფრო ადვილად იტანენ ტვირთს ძველის ენების სწავლებისას, რადგანაც სკოლის ენა მათი დედა-ენაა, და სხვა ტომთა მოწაფენი-კი იძულებულნი არიან უცხო ენაზედ ისმინონ სწავლა, რის გამოც საქმე მათთვის ერთი-ორად უფრო ძნელდება. სადამდის დიდია ეს უკანასკნელი დაბრკოლება, გვიჩვენებს პოლონელი მაგალითი. თუმცა პოლონელები ძლიერ ნიჭიერნი არიან, ოჯახობა მოწყობილი აქვთ განათლებულად, კულტურულად და თუმცა მათი ენა ღვიძლი ძმაა რუსულის ენისა, მაგრამ მაინც რუსულს ენაზედ სწავლება იმათთვისაც ისეთი ძნელია, რომ საცა ორი რუსი ასრულებს კურსსა, იქ მხოლოდ ერთი პოლონელი ეღირსება ამ ბედნიერებას.

რაც უნდა კარგად მოვაწყოთ ჩვენი გიმნაზია და რაც უნდა მარჯვედ ვაწარმოვოთ იგი, ასში ოთხის მეტს ვერ დავასრულებინებთ. უკეთესს ნაყოფს თითქმის შეუძლებლად ხდიან შემდეგი გარემოებანი: ქართული ოჯახი დაბალს ხარისხზედ დგას და სკოლაში შესვლამდის ბავშვი ცუდუბრალოდ ატარებს მთელს შვიდსა და რვა წელსა. ჩვენს ენას არავითარი მზგავსება და კავშირი არა აქვს არც ბერძნულ-ლათინურთან, რომელთაც უმთავრესი ადგილი უჭირავთ გიმნაზიის კურსში, და არც რუსულს ენასთან, რომელზედაც მომართულია მთელი სწავლა. ამ სახით გიმნაზიის დასწყისში რომ ასი მოწაფე გვყავდეს, ბოლოში უშენეს მხოლოდ ოთხი, ესეც საუკეთესო შემთხვევაში, უშენეს დაჭანცულ-დაღალული. ოთხმოც-და-თექვსმეტს-კი დაიშრობს სახარა კლასიციზმისა, ესე იგი ზოგი პირველი კლასებიდგანვე გეექცევა ძველს ენებსა, ზოგი შუა კლასებიდგან და ზოგიც უმეფროს კლასებიდგან. ეს ამოდენა გაქცეული ჯარი რა ავლა-დიდებას წაიღებს თანა? მთავარი მისი გონებრივი ქონება იქნება ნაფლეთები ძველი ენების გრამატიკებისა. რისთვის იქმნება გამზადებული? მხოლოდ იმისთვის, რასაც გურული ფირალები ემსახურებიან.

მაშ რა ვქნათ, რა გზას დავადგეთ?..

ზურგი უნდა შევაქციოთ ტყუილს ცოდნას, ფორმულების ზეპირობას და შევუდგეთ შეძენას ნამდვილის, ჭეშმარიტის ცოდნისას. ხოლო ამ გვარს ცოდნას იძლევა ესრედ წოდებული რეალური სისტემა განათლებისა. ამ სისტემას ყველა უპირატესობა აქვს კლასიკურ სისტემის წინაშე. პირველად, რეალური სისტემა იმ ფორმალურს განვითარებასაც ანიჭებს მოწაფეს, რომლითაც შედგენს ერთად-ერთს ღირსებას კლასიკურის სისტემისას, და, ამას გარდა, ნამდვილ ცოდნითაც ამდიდრებს. ამას აღიარებენ ახლა საუკეთესო პედაგოგები, მათ შორის დიდი პედაგოგი რუსეთისა უშინსკი, და დაწინაურებული ექიმები. მეორედ, თუმცა რეალური სისტემა ათვალ-

*) იხ. «ივერია», № 177.

ორიც სხვა ხოლერით ავადმყოფთაგანი გარდაიცვალა: ტატო ახიზიშვილი და დანანა აკოფოვისა.

19 აგვისტოს, დილით, მიხეილის საავადმყოფოში ხოლერით ავადმყოფი იყო: კონსტანტინე მაჭავრიანი, ტიგრან ტიგრანოვი, მარიამ სეგალი, ზინაიდა ფატეევისა. ოსეო ხაზარავისა, ამბარცუმ აკოფოვი და დანიელ დემენტიევი.

რკინის გზის საავადმყოფოში ხოლერით ავადმყოფი სვიმონ ტარასოვი, რომელიც ამ თთვის 17 გახდა ავად, რჩება.

რჩება აგრეთვე ხოლერით ავადმყოფი ნინა ხალათოვისა, რომელიც სცხოვრობს ავლაბარში და რომელსაც თავის სახლში სწამლობენ.

ნავთლუღის სამხედრო საავადმყოფოში აგვისტოს 17 ორი ხოლერით ავადმყოფი მოიყვანეს; ამათში გარდაიცვალა ავარის სარეზერვო ბათალიონის პოდპორუჩიკი ივანე ივანეს ძე ტოლმაჩოვი, 22 წლისა, რომელიც ტფილისში ჩამოვიდა ორის თთვის წინად და ავლაბარში სცხოვრობდა, ბენსკის ქუჩაზე, კუპაკატოვის სახლში № 11. მეორე-კი ჯარის-კაცია კავკავის პოლკისა, ისაი მარტინენკო.

აგვისტოს 18-ს სამხედრო საავადმყოფოში მიიყვანეს ხოლერით ავად მყოფი ჯარის კაცის ქვრივი პარასკევა პოლიანსკაისა.

გუშინ დილით სამხედრო საავადმყოფოში ხუთი ხოლერით ავადმყოფი იყო.

აგვისტოს 19-ს, დილით, ტფილისში სულ თოთხმეტი კაცი იყო ხოლერით ავად.

ახალი ამბავი

*** ტფილისის მაზრის უფროსმა მიჰმართა გუბერნატორსა და სთხოვა, მიბოძეთ სადეზინფექციო წამლები და 2,000 მანათი, რათა ყოველ გვარი ღონისძიება ვიხმაროთ, რომ ხოლერა ტფილისის მაზრის სოფლებში არ გადავიდესო.

*** საუფლისწულო მამულების მთავარ-გამგეობის უფროსი თ. ლ. დ. ვიაზემსკი პეტერბურგიდან გემგზავრა სამარას გუბერნიაში საუფლისწულო მამულების დასათვალიერებლად და იქედგან წავა ყირიმში და მერე ბათუმის ოლქში, სადაც უნდა დაათვალიეროს ჩაყვას ადგარაკი, რომელიც ბათუმიდან 10—15 ვერსზეა. ამ ადგარაკში თურმე ისეთი ჰავა და ნიადაგია, რომელიც ძლიერ შეუწყობს ხელსა ჩაის ბუჩქების გაშენებას და ამიტომ საუფლისწულო მამულების გამგეობას განზრახვა აქვს ეს ადგილი შეიძინოს და ჩაი გააშენოს. მომავალ წლის დამდეგს გაიგზავნება ექსპედიცია ჩინეთსა, იაპონიასა, ინდოეთსა და აგრეთვე კუნძულებ ცეილონსა და იავაზედ. ექსპედიციამ იქ ადგილობრივ უნდა შეისწავლოს ჩაის მოშენების საქმე და თანაც იქიდან მოიტანოს ჩაის ბუჩქები და მოიყვანოს დახელოვნებულნი მუშები ჩინეთსა და იაპონიიდან. ჩაყვას ადგარაკს თ. ვიაზემსკი სექტემბრის დამლევს დათვალიერებს.

*** ჩვენ შევიტყეთ, რომ ტფილისში შემდგარა ერთი ახალი ქართველთა ამხანაგობა, სახელად „შუამავალია“. ამ ამხანაგობას აზრადა აქვს გასწიოს წესიერი შუამავლობა მწარმოებელთა და მომხმარებელთ შორის. წესდება უკვე დაბეჭდილია.

*** ტფილისის სამკურნალოს სამართველოს ცნობები მოუვიდა, რომ ყარსში ამ ჟამად ძლიერ გავრცელებულია კუჭის ავადმყოფობა და ამიტომ იქ სრულიად აკრძალეს ყოველ გვარ ხილის გაყიდვა.

*** იქმნება მკითხველთ ახსომდეთ, რომ შარშან ტფილისში ახალ გოლანდიის ერთმა მამულის პატრონმა ვაჰანიანცმა უჩივლა მის ადგილზედ დასახლებულთა, ადგილი დამიცალეთო. ამ ჟამად ეს საქმე უკვე გათავდა. ვაჰანიანცის ადგილებზედ დასახლებულთ არავინ გამოესარჩლა. ვაჰანიანცის ადგილზედ დასახლებულთ 12 აგვისტოს ყველას ჩააბარა უწყებები სასამართლოს ბოქაულმა, ერთის თვის ვადაზედ ვაჰანიანცს თავისი ადგილები დაუცალეთო.

*** გუშინ წინ, 18 აგვისტოს, საღამოს ასე ხუთ საათზედ, ვიღაც ავაზაკი თათრები დაეცნენ რკინის გზის ლიანდაგის დარაჯის ფარდულს სადგურ ელენახის მახლობლად. ფარდულში ამ ჟამად დარაჯის ცოლი იყო მარტოდ-მარტო. ავაზაკები რევოლვერით თავს დაადგნენ და უნდა წუნებული იყო აქამდე და მას იმდენად აქცევდნენ ყურადღებას, რამდენადაც დედინაცვალი მოძულებულს გერსა,—მაგრამ მაინც ასი ცამეტი მაინც და მაინც ასრულებდა კურსს, და არა ოთხი, როგორც კლასიკურის გიმნაზიისა; ამას გარდა ისინიც, ვინც კურს დაუსრულებელნი თავს ანებებდნენ ამ გვარს სასწავლებლებს, ბევრით უკეთესს მდგომარეობაში იყვნენ, ვიდრე დათხოვნილი კლასიკები; ამ უკანასკნელებმა არაფერი იცოდნენ, რადგანაც ენის ცოდნა თუ დამთავრებული არ არის, ცოდნას არ შეადგენს, მაშინ როდესაც ბუნებითი საგნების მცირეოდენის ნაწილის შეთვისებაც ცოდნაა თავისთავად. მესამედ, რეალურის სასწავლებლის კურსის დასრულებას უნდება ხუთიდან შვიდ წლამდე, მაშინ როდესაც კლასიკური გიმნაზია ითხოვს მთელს რვა წელიწადს. მეოთხედ, მხოლოდ რეალური სასწავლებელი აძლევს მოწაფეთა შესაბამს საზოგადო განათლებას სპეციალურ სამეურნეო სწავლისათვის. ხოლო ამ სწავლის მიუცილებელს საჭიროებას ჩვენთვის აღიარებენ ყველანი, საზაზნარო სკოლის კომიტეტიდგან დაწყებული უკანასკნელ აზნაურამდე. მართლაც, თუ საგანს ჩავუკვირდებით, ცოტაოდნად მაინც ცხადი შეიქმნება ჩვენთვის, რომ სამეურნეო ცოდნა—უპირველესი და უსაჭიროესი ცოდნაა ჩვენს მდგომარეობაში. ჩვენის ქვეყნის ბუნება ძლიერ მდიდარია, ჩვენ-კი ძლიერ ღარიბნი ვართ. რადა? იმიტომ რომ მოვლა არ ვიცით ამ ბუნებისა. სხვებმა იციან ეს მოვლა, ერთი ათად მეტის გამოარჩენს იმედი აქვთ, ფულს გვახარბებენ და ხელიდგან გვაცლიან მიწა-წყალს. ამ მოვლენას თუ ბოლო არ მოვუღეთ, იგი ჩვენ გაეპატიურებინათ. ქალი ვარედ გამოვარდა და თავს უშველა. ბოროტგამზრახველნი გაიქცნენ. ეს ამბავი დეპეშით ეუწყა პროკურორსა და გამომძიებელს.

*** ახალქალაქიდგან იუწყებიან, რომ ამავე მაზრის სოფელ ჯიგრაშენში ჩუდ-ყვავილა გაჩენილა და ერთის თთვის განმავლობაში ავად გამხდარა 47 ყმაწვილი. მათ შორის 7 გარდაიცვალა. ავადმყოფობის მოსასპობლად ყოველ-გვარი ღონისძიება იქმნა მიღებული. სადაც-კი ავადმყოფი იყო სახლებში, ყველგან დეზინფექცია მოახდინეს.

*** გუშინწინდგან იუწყებიან, რომ იქ 6 აგვისტოს, საღამოს 5 საათზე, ძლიერ დიდი სეტყვა მოსულა; სეტყვამ 15 წამს გასტანა, ყანები და ბოსტნები ძლიერ დაუზარალა. ზოგიერთ ადგილას სეტყვა მეორე დღეს 2 საათამდე იდვა.

*** გუშინ წინ, 18 აგვისტოს, დიდუბის ეკლესიის გალავანთან გამართა უფასო სანაიე ღარიბ ხალხისთვის. ასეთივე სანაიე მზად იქმნება ავლაბარშიაც 21 და 22 აგვისტოსთვის.

*** ს. ცხისჯვლა (გორის მაზრა): ის ავაზაკი, რომელმაც წერილებით გაგვეშირა საქმე და რამდენისმე წლის „ნელოიმკებსა“ გვთხოვდა, 16 აგვისტოს გასთოკა აქაურმა ბოქაულმა სოფელ ხედაში, დ. სურამის სამოქაულოს მიჯნაზედ.

*** 18 აგვისტოს ძლიერის წვიმის გამო კერაკლოვლის ქუჩაზე ნიადაგი ჩავარდა ნაზარაიისა, პორფირიოვისა და კაპანაძის სახლებში. ნიკოლოზოს მოედანზე ალექსანდრე მილოვისა და ყაზარაღვის სახლებში და ახალ არსენალის ქუჩაზე მელრინოვის სახლში. აგრეთვე ნიადაგი შევარდა იერუსალიმის ქუჩაზე ტემიანცის მაღაზიის სარდაფში. ძლიერმა ქარმა ანანოვის ქარხანასას სახლის სართული მთლადროდ და სიონის გალავანში ჩაავდო. პეტრე-პავლეს ხევში ნიადაგმა ჩამოიტანა დამარხული წვრილი და სხვილ-ფები საქონელი, სულ 50 სული. ცილიანოვის აღმართიდგან ბევრი ქვა ჩამოაგორა რიყის ქუჩაზე.

სასულიერო მთავრობის განკარგულებანი

მის იმპერატორებითის უდიდეულესობის ბრძანებისამებრ, უწმიდესმა წმინდაჲ სინოდმა მოისმინა: თვითონ ავგიგებს ანდერძს. წარმოვიდგინოთ, ბატონებო, რომ ჩვენმა ერმა დაჰკარგა ყველა საჩინოსნოკო, სამოხელო ადგილები, ერთი ქართველი აღარ ურევია ქვეყნის მართვაში, მაგრამ მას ამავე დროს მტკიცედ უპირავს ხელში თავისი მიწა-წყალი და მარჯვედ სარგებლობს. სოშიში აქ არაფერია, დღეს დაკარგული სამხეთიო ადგილები ხვალ აღვილად შეიძლება ისევ დაიბრუნოს. მაგრამ თუ ჩვენი ხალხი გამოესალმა მიწა-წყალსა, მის გაქრობა დედამიწის ზურგიდგან ბუცილებელი გახდება, თუნდაც პირველს ხანებში მრავალი სამოხელო ადგილი ეპიროს აღმინისტრაციაში, სამართალში და ჯარში. მიწა-წყალი ნამდვილი ფესვებია ერის ცხოვრებისათვის, და როგორც ხე, მოშორებული ფესვებს—ხმებს, ისე ერი იღუპება, როცა ხელიდგან ეცლება მიწა-წყალი.

საუკეთესო სწავლა მიწა-წყლის მარჯვედ მოხმარებისათვის, მისი მოვლისა და გამოყენებისათვის, მოსავლის გადიდებისათვის გახლავთ, როგორც უკვე მოგახსენეთ, რეალური სწავლა, დამთავრებული სამეურნეო სწავლითა. მხოლოდ საქმე ისაა, სად უნდა მოვძებნოთ მისაბაძი მაგალითი, ვისი გამოცდილებით უნდა ვისარგებლოთ. ზოგნი ევროპაზედ იშვერენ ხელსა და გვირჩევენ, იქ ვძებნოთ ნიმუში საუკეთესო სასწავლებლისა. მაგრამ აქ ერთი რამ არ უნდა დავივიწყოთ: ევროპა პროგრესის გზაზედ ძლიერ ჩქარა მიდის, მეტად დაწინაურებულია, მას შორის-ახლო მისდევს რუსეთი და რუსეთის უკან კიდევ კუს ტატით მიჰყვებიან ჩვენი პატარა ქვეყანა. როგორ გადავხტეთ თავს ამ უზარ-მაზარს იმპერიასა და ამოვყოთ თავი შორეულს ევროპაში. ის არა სჯობიან, ჯერ უფრო მახლობლად ვეძებოთ, რის პოვნაც გვინდა, ჯერ რუსეთი გავიხრიკოთ, იქნება აქ ამოჩნდეს სწორედ იმისთანა სასწავლებელი, რომელსაც ჩვენა ვნატრობთ...

დიაღ, სწორედ რუსეთში არსებობს კარგა ხანია სასწავლებელი, რომელიც სწორედ შეეფერება ჩვენს მდგომარეობასა, რასაკიურველია, სპირო და შესაბამი ცვლილებითა.—ეს სასწავლებელი გახლავთ პერმის გუბერნიაში კრასნოუფიმსკის რეალური სასწავლებელი სამეურნეო კლასებითა. ამ სასწავლებელს წინად ჰქონდა ცხრა წლის კურსი, შვიდი წელი უწდებოდა საზოგადო კურსსა და ორი წელი სპეციალურსა. ჯდებოდა მთლად წელიწადში 30,000 მანეთი. ამ უკანასკნელს წლებში საზოგადო კურსი შეამოკლეს ორი წლითა და ამდენივე წლით გაადიდეს სპეციალური კურსი. ამ ჟამად კრა-

გოროდის ეპისკოპოზად და 1860 წ. 1 იანვარს განსვენებულმა მიტროპოლიტმა ფილარეტმა აკურთხა არქიელად კრემლის მიძინების სობოროში.

დაბალ სოფელი

(მოწერილი ამბავი)

სამეგრელო. 16 აგვისტო. თითქმის ყოველ კუთხიდან იწერებიან თავიანთ ავ-კარგიანობაზე და სამეგრელოდან-კი არა, თითქოს აქ არაფერი არ იყოს. სრულიადაც არა. სამეგრელოშიაც ბევრი ამბები ხდება და არის კიდეც. მაგრამ ჩვენ ყველა იმის აღწერას ვერ შევუდგებით, და მოგახსენებთ მხოლოდ დღევანდელ შეწუხებას, რომლის გამოც ხალხი დიდს სასო-წარკვეთილებაშია ჩავარდნილი და აღარ იცის, თუ რით უშველოს თავსა.

ზამთარი იყო და ერთობ სუსხიანი, სასტიკი და მძლავრი. გაზაფხული ერთობ ხმელი, და დროზედ ჭირნახული ვერ იქმნა დათესილი, რის გამოც უმეტესი ნაწილი ყანებისა ზაფხულში დაითესა. მაგრამ, საუბედუროდ, აქაც ბედმა უმტყუნა მზხველ-მთესველთ. ადგილ-ადგილ ყანები მოცდა და ამოსულ ჯეჯილის ღეროს კაცი სათითაოდ დასთვლიდა. ზოგიერთები ბუნებას გაუმწარებდნენ და ხელმეორედ დათესეს, მაგრამ ამნდმა არც ამათ შეუწყო ხელი. ასე და ამ გვარად, წელს ჰაპან-წყვეტით იქმნა ყანების დათესვა სამეგრელოში. ნაადრევი და ნაგვიანევიც ორივე ერთად იხრუკება დედამიწაზე, ხანგრძლივის გვალვებისაგამო. აგერ ორი თვეც სრულდება, რაც აქეთ ცვარი წვიმი არ ჩამოვარდნილა, რის გამოც საშინელი სიცხე-პაპანაქებაა. გამუქმებულმა წვიმამ ისე დააზიანა ჭირნახული, რომ გულ-ქვავი კაციც ცრემლს გადმოჰყრის თვალთაგან ამ ნაირის სურათის ხილვით... გახმა მინდვრად ბალახი და ღამის საქონელი უსაქმლობით დაიხოცოს... დაშრა მდინარე, ჰა და წყაროები... გაფუქდა აგრეთვე „იზაბელას“ ვაზი, რომელსაც ბლომად ესხა, მაგრამ გვალვებმა გაანაზღვრა და რაც ასხია, უვარგისია. მარცვლები წვრილი აქვს და თითქმის ჯერჯერობით სიწოლეც არ ემჩნევა. ამ დროში ტბილი და მაჭარი გვინახავს. გაზაფხულის ხეხილის ნაყოფი უგემურია. ერთის სიტყვით, ვისაც სამეგრელოს უხვი მოსავალი უნახავს, ის დაგვეთანხმება, რომ წრევანდელი პირნახული სამწუხარო და გულ-საკლავ სურათს წარმოადგენს... უბედურება იქნება, თუ ამ მოკლე დროში წვიმა არ მოვიდა: არამც თუ ჯეჯილი გაფუქდება, არამედ ადამიანსაც გაუჭირდება ცხოვრება... ასეთს გადაჭარბებულს გვალვებს, თურმე არ მოსწრებულან. ამის გამო ხალხი ცხარე ცრემლით სტირის და ღმერთს ევედრება წვიმა მოავლინოს... ხოლერის გაჩენამ ფოთში, დიდს ფიქრსა და საგონებელში ჩაგდო სამეგრელო. ეშინიათ, ვაი-თუ ჩვენც გვგვრას თავისი ბასრი მახვილიო. სხვაფრივ აქეთ მშვიდობიანობაა. ცოცხლება წელს იშვიათია...

ტ. კალანდა-შვილი

დ. ლანჩხუთი. 18 აგვისტო. ეს ის ლანჩხუთი გახლავთ, რომელსაც ამ ორის წლის წინად ბ-მა „კალამმა“ „ივერიაში“ ანდერძი აუგო, ამ წუთი-სოფელს გამოასალმა; „კალმის“ მიერ შესხმულ ქება-დიდებას ბ-ნი „უგვარო“ არ დასჯერდა და თავის მხრითაც ცეცხლს ნავთი დაასხა. ლანჩხუთელები დაფიქრდნენ... უკაცრავად-კი არ დაფიქრდენ, ადგნენ „ბრუნდი და მართალი“ და ყველანი „გაკუქდნენ“ და, როგორც ვიცით, გადასწყვიტეს ორივესათვის ეცვმათ, ან სტვენით გაეტარებინათ ბაზარში. ვერც ერთი ჰქმნეს და ვერც მეორე, არამედ უფრო პატიოსნურად, უფრო, კაცურად მოიქცნენ. როცა-კი დაფიქრდნენ: სიმარილე სჩქა და რას ვერჩით მადლობის მეტსაო, ნურც ვცმთ, და ნურც ვუსტვენთ, ისევ თავის გასწორებას შევუდგეთ, ისა სჯობსო.

მართლადაც და, შესამჩნევი წარმატება ეტყობა ლანჩხუთს ამ ორ-სამის წლის განმავლობაში (ერთი აქაური ბობოლაც მაგასვე ბრძანებს: У меня прогрессируетъ одинъ ланчхутъ-ы). გადიჭიმა მრავლობით ქვეტკირის დუქნები, ააგეს მშვენიერი ახლი სოფლის კანცელარიად, დადგეს ზორბა სასოფლო სასიმინდე.

მაგრამ უფრო გასახარელია ახალი ეკოშვა პავილიონი, რომელიც აუშენებია პატივცემულ ბ-ნ შალიკო ცინცაძეს. ეს პავილიონი ეკუთვნის მახლობლად შუა-ბაზარში არის წამოსკუბული და ლანჩხუთის მკვიდრთ გონებრივ საზრდოს მიწოდებას უქადის თავის სამკითხველოთი და წიგნის მაღაზიით. ბ-ნ ცინცაძეს ორივეს ნება მიუღია და ამ ცოტა ხანში დაიწყებს კიდეც მოქმედებას. იმედია, ბევრი მკითხველი და მუშტარი ეყოლება. მარტო აქაურ დუქნის შეგირდები ეყოფა, თუ-კი აღები არ დაუშლიან კითხვას. რაკი ბიბლიოთეკა იქნება, აქაური ახნაურებიც ნარდის თამაშობის გარდა წიგნის კითხვასაც დაიწყებენ, იმათ მიბაძვენ მათნი ცოლნი და ასულნი, რომელნიც ეხლა მხოლოდ ჩონგურითა და „პასაჟირების“ ცქერით იქცევენ თავს. ჩვენ სრული იმედი გვაქვს, ყველა სიხარულით შეაწევს თავის წვლილს ამ დიად საქმეს.

ბიბლიოთეკის შემდეგ სასიხარულო არის ფოსტის დაარსება, რომელიც ცოტრ მანანასავით მოგვევლინა ამ ერთის თვის წინედ;

— რატომ წაიწყმიდეს სული, თუ-კი ასეთი ფოსტის მოთხოვნილება იყო, რატომ ამდენს ხანს არ დააარსესს? მითხრა ბ-მა ფოსტის უფროსმა. იმავე გადმომცა, თუ რამდენი რა ჟურნალ-გაზეთი მოდის ლანჩხუთში: „ივერია“ 10, „კვალი“ 4, „ჯეჯილი“ 4, „მწყემსი“ 7, Нов. Обозрѣніе 4, Кавказъ 1, Новости 1, Родина 1, Сѣверъ 1, Недѣля 1, Сенатскій Вѣстникъ 1, Задушевное Слово 1, Педагогическое Обозрѣніе 1, Церк. Вѣстникъ 4, Духов. Вѣст. 4 და სხვა.

როგორც ხედავთ, ლანჩხუთიც გონებრივ წარმატების გზას დაადგა და თავიდან მოაშორა ბ-ნ „კალმის“ დაცინვა, რომელიც უსაყვედურებდა ლანჩხუთს, აი, თქვე ასეთ-ისეთებო, სად არის თქვენში სურვილი გონებრივის წარმატებისა, თქვენ სულ თქვენ ანგარიშებს შეუპყრიხართო. აი, ნიგოითში 4 „ივერია“ მოდის, თქვენში-კი მხოლოდ 2. უნდა უყუროთ, ფოსტის მოსვლის შემდეგ როგორ შემოეხვია მოვაჭრები გაზეთის მკითხველს და ყურს უგდებენ,ან შინ წასაკითხავად სთხოვენ. ბევრი მოვაჭრე აპირებს გამოწერას, ეხლა ვსცანით გემოო. არ იფიქროთ, ის ზემოთ ჩამოთვლილი გაზეთები ფოსტის მიზეზი იყოს და აქედან სხვაგან იგზავნებოდეს. ორ ნომერ „ივერიას“ გარდა ყველა აქვე რჩება.

ორს დიდს მძიმე საქმეს ფიქრობს ლანჩხუთი (დაბაცა და სოფელიც) ახლინა გუბერნიის ყოფა-ცხოვრებაშიც ისეთი ძირითადი და სანატრელი ცვლილება მოჰყვა ამ სასწავლებელსა, რომ ძნელად დაიჯერებს ის, ვინც დაახლოებით არ გაიცნობს საქმესა. წინად პერმის გუბერნია ერთი უღარიბესი კუთხე იყო რუსეთის იმპერიაში, ეხლა-კი შეძლებულს გუბერნიათა დასს ეკუთვნის. წინად ამ გუბერნიის მიწამ იცოდა ძლიერ მცირედი მოსავალი, ახლა-კი მოჰყავს ერთი ორად და სამად მეტი. და ასეც უნდა მომხდარიყო. ხსენებული სასწავლებელი, თავის ფართო და მშვენივრად მოწყობილი ფერმით, გარდიქცა დიდ კერად სამეურნეო სწავლისა, სადაც მოწაფეთა გარდა, ხნიერნი მცხოვრებნი გუბერნიისა პრაქტიკულად, თვალ-საჩინოდ სწავლობდნენ საუკეთესო მოვლას მინდვრისას და გაიცნობდნენ ახალ იარაღებს ხვნა-თესვისასა. ამ იარაღებს ჯერედ ფერმა იბარებდა ევროპიდგან; მაგრამ რადგან ძლიერ ძვირად ღირდა და ხალხს ვერ ეყიდნა, თვითონვე დაიწყო გაკეთება.მხნელ-მთესველნი მოდიოდნენ,უცქერდნენ ამ იარაღების მზადებასა, სწავლობდნენ და შემდეგში თვითონ ადგილობრივ იწყებს მათი კეთება, რამაც ერთი ხუთად და ათად გაიაფა ახალ სისტემის იარაღები. მეტადრე დიდი სამსახური გაუწია გუბერნიას ერთმა სრულიად ახალმა თანამდებობამ, რომელიც გუბერნიაში შემოღებულ იქმნა ამ სასწავლებლის თაოსნობით. დაწესეს თანამდებობანი საგრონომიო ზედამხედველობისა, რომლებზედაც იწყებ გამწესება ამ სასწავლებელში კურს შესრულებულებისა.თითო მაზრას სათითაო ზედამხედველი გაუმწესეს. ეს ზედამხედველნი იყვნენ და არიან ნამდვილი სახალხო პროფესორები მეურნეობისა. დადიან სოფლითი სოფლად და არ ვიცი, როგორ წავა საქმე. პირველის შესახებ, როგორც მითხრეს, განაჩენიც შემდგარა. უკეთუ ლანჩხუთში გადმოიტანენ ჩოხატაურის სასამართლოს, ან ახლის ნებას მისცემენ, ლანჩხუთი აძლევს სახლს, ყველა მოწყობილობით. ეს იფად არ დაუჯდება ლანჩხუთს, მაგრამ ისეთი სურვილი აქვთ, რომ არას დაზოგვენ. მეორის შესახებ-კი მხოლოდ ჯერ ხმა არის, მაგრამ, იმედია, ამ ხმას საქმიანი ლანჩხუთი საქმედ აქცევს მით უმეტეს, რომ ამ საქმეში ნიგოითიც შეეწევა. ეს საქმე გახლავთ ხევის წყალის გადმოყვანა მთელს ლანჩხუთზედ. ღმერთმა ქნას! ეს სახუმრო საქმე არ არის. უწყლობით მთელი ნიგოითი და ლანჩხუთი შეწუხებულია და, ეს თუ შეასრულეს, დიდ სასარგებლო და სასახელო საქმე იქნება.

ლანჩხუთივე პირებს გალავანი შემოავლოს ტაძარს. რას არ ჰფიქრობენ ლანჩხუთელები,—ჩვენ მეათედიც არ ვიცით.

—

აბრეშუმის პარკს აქ სულ თითქმის უცხოელები ყიდულობენ, პეპელა დაუხოცველს; 12 მან-დე აძლევენ ფუთში. ამბობენ, ვითომც ხონში 20 მან. იყო. ერთმა მყიდველთაგანმა აქვე გაჰმართა ევროპიული პაპარატი ორთქლით პეპელას დასახოცი. გვკვირს,რატომ ერთი ვინმე ჩვენგანი არ ჰკიდებს ხელს, ან სამეურნეო საზოგადოებამ არ დაიწყო უფრო პირიანად პარკის გაჭრობა და ჩარჩების ხელიდგან არ გვიხსნის.

—

კვირას, 22 აგვისტოს, ლანჩხუთში ადგილობრივ სცენის მოყვარულთაგან წარმოდგენა იქნება გამართული. ჩვენ სრული იმედი გვაქვს, თუ-კი ლანჩხუთს სხვაში ეტყობა წარმატება, ამ ქველ-მოქმედებაშიც დაიჩნდება და წარმოდგენას ვაჭრებიც ბლომად დაესწრობა. ღმერთო, შეეწიე ლანჩხუთსა და დააყენე წარმატების გზაზედა.

აა—ნ ჭანტათელი

უცხოეთი

იტალიაში დღითი-დღე ვრცელდება უწესოება. ხან ერთ ქალაქში დაეცემა აღელვებული ხალხი საფრანგეთის საელჩოს სასახლესა და ხან მეორე ქალაქში. აღელვებული ხალხი ყვირის და ფანჯრებს ამტვრევს. ამასთანავე ყველგან გაისმის გერმანიის საერო ჰიმნი. ადამიანს ეგონება, იტალია საფრანგეთთან საომრად ემზადებაო. მაგრამ საქმე-კი ასე არ არის. თვით იტალიის მთავრობას საფრანგეთთან ომი ფიქრადაც არ მოსვლია. ყველამ კარგად იცის, რომ იტალია თავის თავად ომს ვერ გამოუცხადებს საფრანგეთსა და სწორედ ამიტომ გაისმის იტალიაში გერმანიის ჰიმნი, რადგანაც ამით იტალიელები გერმანიის ზურგს უკან იმალებიან.

პირ-იქით იტალიის მთავრობას თითქოს სცხვენიან საფრანგეთისა და აცხადებს, საფრანგეთის მთავრობის საქციელმა სრულიად დაგვაკმაყოფილაო.

ეჭვი არ არის აგრედვე, რომ ორთავე სახელმწიფოს მთავრობა ამ საქმეში ერთმანეთს მორიდებითა და თავაზიანად ექცევა.

ხოლო ერთი გარემოება არ ამტკიცებს იტალიის თავაზიანს ქცევას. ამბობენ, რომ იტალიის ტახტის მემკვიდრეს, ნეაპოლის პრინცს განზრახვა აქვს ელზას-ლორენში წავიდეს გერმანიის ჯარის აღლუმის დასათვალიერებლად. თუმცა ჯოლიტის სამინისტრო-კი და იტალიის გაზეთებიც დიდად წინააღმდეგნი არიან ამ განზრახვისა.

საზოგადოდ-კი ამ ამბავს ევროპაში არავინ აქცევს დიდს ყურადღებას და ყველანი ამბობენ, რომ ეს მცირე უსიამოვნება საფრანგეთისა და იტალიის შორის ძლიერ მალე გაივლისო.

ინგლისის გაზეთებში დაბეჭდილია დაწვრილებული ცნობები საზოგადოებათა პალატის უკანასკნელ კრების შესახებ, რომელსაც გლადსტონმა წარუდგინა თავისი მოხსენება, რომ ბილლის შესახებ კამათობა მოისპოსო. პრემიერ მინისტრმა სთქვა, ასეთი განკარგულება ახალი არ იქნება, რადგანაც ასეთივე რეზოლიუცია კამათობის მოსპობაზე მიღებულ იქმნა პარლამენტის მიერ 1887 წელსაო. ამას გლადსტონმა დასძინა, რომ თუ ჩემი რეზოლიუცია მიღებულ იქმნა, ირლანდიის ბილლის გამო კამათობა 79 დღეს გასტანს და ეს დრო ერთი-ორად მეტია, ვიდრე პალატას მოუნდომებია რომელსამე ბილლის განხილვისთვის. გარდა ამისა, ხსენებულ ლეზოლიუციის მიღება მით უფრო სავალდებულოა, სთქვა ბუნებიდგან ყოველ წლივ მიიღოს არა ლტაკი მოსავალი, არამედ უხვი და დოვლათს დაატრიალებენ ჩვენს ლარიბს ქვეყანაში. დიდი მამულის პატრონები ამ განვითარებულს ზედამხედველებში ჰპოვებენ მოურავებს, რომელნიც ერთი სამად და ოთხად აქცევენ წლიურს შემოსავალსა, მაშასადამე, ჩვენ უნდა დავაარსოთ სწორედ ისეთი სასწავლებელი, როგორიც არის კრასნოუფიმსკში. თუ ამ გზას აღვიარებთ საუკეთესო გზად და მტკიცედ დავდგებით ახლადმელს მოსამზადებელს კლასებს, უნდა ზედ მოვაბათ თბილისში არა კლასიკური პროგრამაზია, არამედ ხუთ-კლასიანი რეალური სასწავლებელ და ცალკე სოფლად, რომელსამე დიდს მამულში, გავხსნათ ოთხ-კლასიანი სამეურნეო სასწავლებელი.

იაკობ გოგებაშვილი

(დასასრული იქნება)

სნოუფიმსკში არსებობს რეალური სასწავლებელი შვსის წლის კურსითა და სამეურნეო სასწავლებელი ოთხის წლის კურსით. ეს სამეურნეო სასწავლებელი განცალკევებულია და აქვს ვრცელი ფერმა ყოველ-გვარი მოწყობილობითა. მასში შესასვლელად საჭირო არ არის მთელი რეალური სასწავლებლის შესრულება; საკმე ისეა მოწყობილი, რომ ვისაც სამეურნეო გზის არჩევა სურს, ის მეხუთიდგანვე გადადის სპეციალურს სასწავლებელში და ვისაც არა, ასრულებს რეალურს სასწავლებელსა და გამოდის ატესტატითა...

გარნა მოგეხსენებათ, რომ ხე ნაყოფით იცნობებაო. ჩვენც სწორეთ ამ ნაყოფს უნდა მივმართოთ. რა სამსახური გაუწია კრასნოუფიმსკის რეალურმა სასწავლებელმა პერმის გუბერნიის მცხოვრებთა, რა ეკონომიური ცვლილება, გაუკეთესობა მოხდა ამ სასწავლებლის გამო? ამ კითხვაზედ ისეთი ხმა გაისმის, რომ ნამდვილი ცვლილება მოჰყვა ამ სასწავლებელსა, რომ ძნელად დაიჯერებს ის, ვინც დაახლოებით არ გაიცნობს საქმესა. წინად პერმის გუბერნია ერთი უღარიბესი კუთხე იყო რუსეთის იმპერიაში, ეხლა-კი შეძლებულს გუბერნიათა დასს ეკუთვნის. წინად ამ გუბერნიის მიწამ იცოდა ძლიერ მცირედი მოსავალი, ახლა-კი მოჰყავს ერთი ორად და სამად მეტი. და ასეც უნდა მომხდარიყო. ხსენებული სასწავლებელი, თავის ფართო და მშვენივრად მოწყობილი ფერმით, გარდიქცა დიდ კერად სამეურნეო სწავლისა, სადაც მოწაფეთა გარდა, ხნიერნი მცხოვრებნი გუბერნიისა პრაქტიკულად, თვალ-საჩინოდ სწავლობდნენ საუკეთესო მოვლას მინდვრისას და გაიცნობდნენ ახალ იარაღებს ხვნა-თესვისასა. ამ იარაღებს ჯერედ ფერმა იბარებდა ევროპიდგან; მაგრამ რადგან ძლიერ ძვირად ღირდა და ხალხს ვერ ეყიდნა, თვითონვე დაიწყო გაკეთება.მხნელ-მთესველნი მოდიოდნენ,უცქერდნენ ამ იარაღების მზადებასა, სწავლობდნენ და შემდეგში თვითონ ადგილობრივ იწყებს მათი კეთება, რამაც ერთი ხუთად და ათად გაიაფა ახალ სისტემის იარაღები. მეტადრე დიდი სამსახური გაუწია გუბერნიას ერთმა სრულიად ახალმა თანამდებობამ, რომელიც გუბერნიაში შემოღებულ იქმნა ამ სასწავლებლის თაოსნობით. დაწესეს თანამდებობანი საგრონომიო ზედამხედველობისა, რომლებზედაც იწყებ გამწესება ამ სასწავლებელში კურს შესრულებულებისა.თითო მაზრას სათითაო ზედამხედველი გაუმწესეს. ეს ზედამხედველნი იყვნენ და არიან ნამდვილი სახალხო პროფესორები მეურნეობისა. დადიან სოფლითი სოფლად და არ ვიცი, როგორ წავა საქმე. პირველის შესახებ, როგორც მითხრეს, განაჩენიც შემდგარა. უკეთუ ლანჩხუთში გადმოიტანენ ჩოხატაურის სასამართლოს, ან ახლის ნებას მისცემენ, ლანჩხუთი აძლევს სახლს, ყველა მოწყობილობით. ეს იფად არ დაუჯდება ლანჩხუთს, მაგრამ ისეთი სურვილი აქვთ, რომ არას დაზოგვენ. მეორის შესახებ-კი მხოლოდ ჯერ ხმა არის, მაგრამ, იმედია, ამ ხმას საქმიანი ლანჩხუთი საქმედ აქცევს მით უმეტეს, რომ ამ საქმეში ნიგოითიც შეეწევა. ეს საქმე გახლავთ ხევის წყალის გადმოყვანა მთელს ლანჩხუთზედ. ღმერთმა ქნას! ეს სახუმრო საქმე არ არის. უწყლობით მთელი ნიგოითი და ლანჩხუთი შეწუხებულია და, ეს თუ შეასრულეს, დიდ სასარგებლო და სასახელო საქმე იქნება.

ლანჩხუთივე პირებს გალავანი შემოავლოს ტაძარს. რას არ ჰფიქრობენ ლანჩხუთელები,—ჩვენ მეათედიც არ ვიცით.

—

აბრეშუმის პარკს აქ სულ თითქმის უცხოელები ყიდულობენ, პეპელა დაუხოცველს; 12 მან-დე აძლევენ ფუთში. ამბობენ, ვითომც ხონში 20 მან. იყო. ერთმა მყიდველთაგანმა აქვე გაჰმართა ევროპიული პაპარატი ორთქლით პეპელას დასახოცი. გვკვირს,რატომ ერთი ვინმე ჩვენგანი არ ჰკიდებს ხელს, ან სამეურნეო საზოგადოებამ არ დაიწყო უფრო პირიანად პარკის გაჭრობა და ჩარჩების ხელიდგან არ გვიხსნის.

—

კვირას, 22 აგვისტოს, ლანჩხუთში ადგილობრივ სცენის მოყვარულთაგან წარმოდგენა იქნება გამართული. ჩვენ სრული იმედი გვაქვს, თუ-კი ლანჩხუთს სხვაში ეტყობა წარმატება, ამ ქველ-მოქმედებაშიც დაიჩნდება და წარმოდგენას ვაჭრებიც ბლომად დაესწრობა. ღმერთო, შეეწიე ლანჩხუთსა და დააყენე წარმატების გზაზედა.

აა—ნ ჭანტათელი

უცხოეთი

იტალიაში დღითი-დღე ვრცელდება უწესოება. ხან ერთ ქალაქში დაეცემა აღელვებული ხალხი საფრანგეთის საელჩოს სასახლესა და ხან მეორე ქალაქში. აღელვებული ხალხი ყვირის და ფანჯრებს ამტვრევს. ამასთანავე ყველგან გაისმის გერმანიის საერო ჰიმნი. ადამიანს ეგონება, იტალია საფრანგეთთან საომრად ემზადებაო. მაგრამ საქმე-კი ასე არ არის. თვით იტალიის მთავრობას საფრანგეთთან ომი ფიქრადაც არ მოსვლია. ყველამ კარგად იცის, რომ იტალია თავის თავად ომს ვერ გამოუცხადებს საფრანგეთსა და სწორედ ამიტომ გაისმის იტალიაში გერმანიის ჰიმნი, რადგანაც ამით იტალიელები გერმანიის ზურგს უკან იმალებიან.

პირ-იქით იტალიის მთავრობას თითქოს სცხვენიან საფრანგეთისა და აცხადებს, საფრანგეთის მთავრობის საქციელმა სრულიად დაგვაკმაყოფილაო.

ეჭვი არ არის აგრედვე, რომ ორთავე სახელმწიფოს მთავრობა ამ საქმეში ერთმანეთს მორიდებითა და თავაზიანად ექცევა.

ხოლო ერთი გარემოება არ ამტკიცებს იტალიის თავაზიანს ქცევას. ამბობენ, რომ იტალიის ტახტის მემკვიდრეს, ნეაპოლის პრინცს განზრახვა აქვს ელზას-ლორენში წავიდეს გერმანიის ჯარის აღლუმის დასათვალიერებლად. თუმცა ჯოლიტის სამინისტრო-კი და იტალიის გაზეთებიც დიდად წინააღმდეგნი არიან ამ განზრახვისა.

საზოგადოდ-კი ამ ამბავს ევროპაში არავინ აქცევს დიდს ყურადღებას და ყველანი ამბობენ, რომ ეს მცირე უსიამოვნება საფრანგეთისა და იტალიის შორის ძლიერ მალე გაივლისო.

ინგლისის გაზეთებში დაბეჭდილია დაწვრილებული ცნობები საზოგადოებათა პალატის უკანასკნელ კრების შესახებ, რომელსაც გლადსტონმა წარუდგინა თავისი მოხსენება, რომ ბილლის შესახებ კამათობა მოისპოსო. პრემიერ მინისტრმა სთქვა, ასეთი განკარგულება ახალი არ იქნება, რადგანაც ასეთივე რეზოლიუცია კამათობის მოსპობაზე მიღებულ იქმნა პარლამენტის მიერ 1887 წელსაო. ამას გლადსტონმა დასძინა, რომ თუ ჩემი რეზოლიუცია მიღებულ იქმნა, ირლანდიის ბილლის გამო კამათობა 79 დღეს გასტანს და ეს დრო ერთი-ორად მეტია, ვიდრე პალატას მოუნდომებია რომელსამე ბილლის განხილვისთვის. გარდა ამისა, ხსენებულ ლეზოლიუციის მიღება მით უფრო სავალდებულოა, სთქვა

გლადსტონმა, რომ თუმცა ირლანდიის ბილლს დიდი მნიშვნელობა აქვს, მაგრამ სხვა არა ნაკლებად მნიშვნელოვან საქმეების განხილვა მოგველისო. გლადსტონის შემდეგ ილაპარაკა ჩემბერლენმა, და სთქვა, გლადსტონის მიერ წარმოდგენილი რეზოლუცია უსამართლო იქმნება, რადგანაც მაშინ საზოგადოებათა პალატა გადაიქცევა მხოლოდ ხმების მოკრების მანქანად. ამას ჩემბერლენმა დასძინა პიტტის სიტყვებ: „აუცილებელი საჭიროება მტარვალთა საბუთი არისო“. სწორედ ასეთივე საბუთია ის აუცილებელი საჭიროება, რომელზედაც გვითითებს გლადსტონი. საქმე ის არის, რომ მთელ პალატაში, მგონია, არავისა სწამს ჰომრული ერთი ბილლი-კი არ არის, მრავალ ბილლს შეადგენს და ამიტომ მის განხილვას უფრო დიდი დრო უნდა მოვანდომოთო.

პალატამ ხმის უმეტესობით შეიწუნარა გლადსტონის რეზოლიუცია.

წერილი ამბავი

ცნობილ სტატისტიკს კურტის მოჭუას ცნობანი ამის შესახებ, თუ რომელ სასჯელმწიფოს რამდენ მილიონის გირვანქა სტერლინგის შეძლება აქვს და თითო სულს რამდენი გირვანქა შეხვდება ეს ფრიად საინტერესო ცნობანი მოგვყავს ჩვენც:

	რამდენი მილიონი გირვანქა სტერლინგია	თითო სულზედ რამდენი გირვანქა მოდის
ანგლია .	10,000	270
ჰოლანდია .	987	240
შეერთებული შტატები .	13,750	219
საფრანგეთი	8,060	218
დანია . .	366	198
შვეცია . .	977	152
ბელგია . .	806	145
გერმანია .	6,323	140
სპანეთი .	211	107
ავსტრია-უნგრია . .	3,613	95
ისპანია . .	1,593	93
პორტუგალია . .	371	86
იტალია .	2,351	82
რუსეთი .	4,343	553

ამ ცნობებიდგანა სჩანს, რომ ევროპაზედ შეძლებული და მდიდარი მხარე უთუოდ ანგლია, ჰოლანდია და შეერთებული შტატები, ხოლო ყველაზედ ღარიბი—რუსეთი.

— მეტეოროლოგებს გამოუკვლევიათ, რომელიც 462 წლიდგან აწეება, ჩანს, რომ თითქმის ყოველ სუუკუნეში ორჯერ-სამჯერ მაინც განმეორდება ხოლმე მეტად ცივი, მძიმენი ზამთარი. XIV სუუკუნეში ხუთჯერ ყოფილა ესეთი სუსხიანი ზამთარი. XV და XVI სუკუნეებშიც ხუთ-ხუთჯერ; ხოლო XVII სუკუნეში-კი რვაჯერ. 1709 წელს იყო სანთქმელი ცივი და ხმელი ზამთარი. პარიზში ტერმომეტრი 19° სიცივეს აჩვენებდა. 1788—1789 წელს იყო ყველაზედ სუსხიანი ზამთარი მთელს ევროპაში. პარიაი მოყანული იყო სრული 53 დღე და 86 დღის განმავლობაში ტერმომეტრი სულ სიცივეს აჩვენებდა. ეს უთანება ნოემბერშეკე დაიწყო და დეკემბერში უკვე 22° სიცივე იყო. სიდრფებში ღვინო კიყინა, მდინარე სენა 51 დღე თითქმის ძირამდე გაყინული იყო. დოსდონში შობა დღეს მდ. ტემზასედ გაიმართა ბაზრობა, აქამდე იყო გაყინული, რომ ზედ აყრებული სანძი დადიოდა. სიფრანგეთის ნაპირებზედ ზღვა გაიყინა. ძლიერ მკაცრი ზამთარი 1812 წელსაც იყო რუსეთში, რომელსაც ნაპოლეონის რუსეთზედ გამოდაშქრა. 1829—1830 წ. ისეთი უთანაში ზამთარი იყო, რომ მდ. რეინგა-კი, რომელიც დაქანებულად და სწრაფად მოდინარეობს, გაიყინა. ამ წელს სიფრანგეთში მდ. სენაც გაყინული იყო. ამ უთანებმა ბევრი ადამიანი ამოსხეიტა. მეცნიერნი ამ ჯერს ადგანან, რომ დედამიწა თანდათან ცივდება და მოვა დრო, რომელსაც ეს ჩვენი ტურფა ქვეყანაც დაჭკვრებას სატყლდება, და მოლად გაიყინებაო:

ხოლო მანამდე კიდევ ასი კაიკაული. მონსურის ობსერვატორიაში შეკრებილან ცნობანი დედამიწის ტემპერატურასა და აქიდგანა სჩანს, რომ მთელ სუკუნის განმავლობაში ეს არ იცვლება დედამიწის ტემპერატურა, რომ შესამჩნევი იყოსო.

წერილი რედაქციის მიმართ

ვთხოვთ უმორჩილესად, თქვენს პატივცემულს გაზეთში მოაქცეთოთ ეს წერილი. მე გამოვეგზავნე ბერას სალეწი, სანაცვლებელი და ბზის მაკეთებელი მანქანა, ხელით სატრანსპორტელი, ადვილი სახმარი და მასთან ერა ძვირად ღირებული და უკეთესთვის ადვილად შესაძენი. ეს მაშინა გაკეთებას ამისათვის კარგს ბზეს, როგორსაც აკეთებენ ქალაქებზე კვირით. მე ვფიქრობ, რომ ყველასთვის სასურველი იქნება ამ მანქანის შეძენა, განიხდგან ერთი ათად მეტს გააკეთებს კვლავ. ოთხი ადამიანი გააკეთებს იმდენ სიქმეს ერთ საათში, რამდენსაც გააკეთებენ დღეში ქმნი ადამიანი ორის უღელის ხარით, ასე რომ კვლავ თითქმის ერთის კვირის სალეწი შეუძლია ერთ დღეს გალეწოს; ამისთანაკე არ შეიქნება ბზესა და ხორბალს მარწ და ნაკლი

ამ მანქანისთვის ამინდიც საჭირო არ არის, საბმელშაც ადვილად მოთავსდება და იქვე კარგად გალეწება

— მე მსურს ამ მანქანისთვის პრაქტიკა ვიცოდე და ამისთანაკე კეტრ ამხანაგს, რომელსაც საჭირო შეიძლება ჭქონდეს, რომ მანქანა კიკეთოთ და კეთდოთ. ვისაც ჩემთან ამხანაგობა შეეძლოს მომმართოს ქ. ქუთაისს.

ივანე სტეფანეს ძე მამაჯანიეი

1893 წელს 17 აგვისტოს

ქ. ქუთაისი.

დეპეშა

18 აგვისტო

პიტერბურგი. გამოცხადებულია წესდება მემამულეთა ამხანაგობისა, რომელთაც აზრად აქვთ სამეურნეო ნაწარმოებით ივაჭრონ რუსეთში და გზავნონ საზღვარ გარეედაც.

სტოკჰოლმი. გუშინ მობრძანდნენ დიდნი მთავარნი მიხეილ ნიკოლოზის ძე და გიორგი მიხეილის ძე და შვეციის მემკვიდრე პრინცითურთ გაემგზავრნენ ციხე-სიმაგრე ტულგანში, სადაც რავდენსამე დღეს დარჩებიან.

პარიჟი. კუნძული კორსიკა თხოულობს აქ დაწესდეს სანავსნო სადგური და სურსათი აქედგან ეძლიოს რუსეთის ესკადრას, ხმელთა შუა ზღვაში მოსიარულესაო.

19 აგვისტო

შვეიცარია. დიდი მთავარი ვლადიმირ ალექსანდრეს ძე მეუღლითურთ კოპენჰაგენს გაემგზავრნენ.

ბერლინი. ფრანკფურტისა და ოფენბახის ტყავის ქარხნების პატრონებმა და სხვა მწარმოებელთ მიჰმართეს კანცლერსა და სთხოვეს, რომ კონფერენციის ბეჭობა შესახებ რუსეთ-გერმანიის სავაჭრო ხელ-შეკრულობისა 1 ოქტომბრამდე დაიწყოს და მოთანხმებაც რაც შეიძლება მალე მოხდეს.

სეტერბურგის ბირჟა, 17 აგვისტო.

	გაყიდვა	გამყიდველის გასული	გაყიდვა
	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ.
ბუღ-მანაოანი ოქრო .	7,79	7,93	— ,,
ტუმანის კუპონები	155½	156½	— ,,
მანეთიანი ვერცხლის ფული . . .	— ,,	— ,,	— ,,
5% პირველის შიგნეთის ხაზის მომგები ბილეთი . . .	— ,,	— ,,	238
—მეორისა . . .	— ,,	— ,,	222
4% მესამე სესხისა. .	— ,,	— ,,	— ,,
სახელმწიფო თავადაზნაურობის ბანკის მომგებ. ფურცელი .	192¼	— ,,	— ,,
გორვანობის ფურცლები ტფილისის ბანკისა:			
6%	— ,,	101	— ,,
5%	— ,,	100	— ,,
კუპონის ბანკისა 6% .	— ,,	101	— ,,
5%	— ,,	100	— ,,
5% ობლიგაც. ტფილისის ქალაქის საკრედიტო საზოგადოებისა	— ,,	— ,,	98¾

განცხადებანი

კბილის ექიმი
ა. ი. ორბელი

სოლოლაკზედ, საკუთ. სახლებში №№ 14—16

ვიღებ ახალ კბილებს ოქროსა და ვერცხლის ფირფიტებზედ, ვაკეთებ ოქროს ხიდებს, ვამაგრებ ოქროს ფირფიტებს, ვაკეთებ ოქროს ბალთებს, ვაკეთებ ოქროს ფირფიტებს ბალთებზედ